

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER

Nr. 9.

Internasjonal fiskeripolitikk

Innstilling fra fiskerikomiteen på Forente Nasjoners
Ernærings- og Jorbrukskonferanse i Quebec City,
Canada 11. oktober—1. november 1945.

Særtrykk av »Fiskets Gang»

Utgitt av

FISKERIDIREKTØREN

BERGEN
A/S JOHN GRIEGS BOKTRYKKER
1 9 4 6

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

5712 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL. 60637

TEL: 773-936-3700

FAX: 773-936-3700

WWW: WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW: WWW.PHYSICS.EDU

WWW: WWW.PHYSICS.ILLINOIS-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.INDIANA-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.IOWA-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.MICHIGAN-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.MICHIGANSTATE-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.MICHIGANTECH-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.MINNESOTA-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.NORTHWESTERN-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.OHIOSTATE-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.PENNSYLVANIA-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.PENNSYLVANIASTATE-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.PURDUE-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.RICE-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.RUTGERS-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDIA-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDY-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDY.ILLINOIS-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDY.MICHIGAN-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDY.MICHIGANSTATE-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDY.MICHIGANTECH-EDU

WWW: WWW.PHYSICS.SANDY.MINNESOTA-EDU

Internasjonal fiskeripolitikk.

Hva FAO skal arbeide med.

Innstilling fra fiskerikomiteén på Forente Nasjoners Ernærings- og Jordbrukskonferanse.

INN H O L D:

	Side
1. Innledning	4
2. Opplysninger om fiskeriene	6
3. Vitenskapelige undersøkelser	8
4. Undervisning	14
5. Sikring av naturgrunlaget	15
6. Bedre foredling og markedsføring	18
7. Hensiktsmessig kredittordning	20
8. Internasjonale vareavtaler	20
9. Rådgivende fiskerikomiteé	21

Hvert avsnitt inneholder først en begrunnelse og så punktvis »anbefalinger« til organisasjonens generaldirektør om hva FAO bør gjøre. Disse anbefalinger nummereres fortløpende fra 1 til 41.

1. *Innledning.*

Fiskeriene er en av de første — kanskje den første — matproduserende næring som får merke følgene av at krigen er slutt. En av krigens virkninger var at det ble overlatt til halvparten av verdens fiskerinasjoner å forsøke å holde produksjonen like stor som alle land tilsammen før krigen. Og nå kommer det plutselige tilbakeslaget ved frigjøring av alle hav og av de krefter som kan settes inn på fiske.

Tilsynelatende har det vært såkalt overproduksjon, men dette skyldes bare mangelfull distribusjon. Det er nemlig en kjensgjerning, at i enkelte deler av verden lider folk på mangel på proteïn, og slike behov kan bli dekket ved hensiktsmessig utnyttning av de råstoffkilder som er tilgjengelig for fiske. Den kjensgjerning at disse råstoffkilder ennå ikke har vært utnyttet, skyldes i mange tilfelle manglende kjennskap til den teknikk som skal brukes.

Komiteen har vært oppmerksom på at FAO er en ny organisasjon, og at det som den begynner med, bare kan være en antydning av hva den skal gjøre når den er fullt utbygd. Derfor er komiteens forslag til den virksomhet organisasjonen skal begynne med, utformet forsiktig. En har begrenset seg til det som komiteen tror at organisasjonen vil makte å gjennomføre i den første tiden og som samtidig setter den i stand til å gi de nasjoner som er medlem av organisasjonen, praktisk og nyttig hjelp på fiskerienes område.

Det har vært komiteens mål å formulere sine forslag så pass generelt at de forskjellige land som ønsker å ta hensyn til dem, kan tilpasse dem til sine spesielle forhold. Men på enkelte områder er det nødvendig at det som gjøres, er ensartet. Et eksempel på dette er nødvendigheten av ensartete metoder for innsamling og videremelding av oppgaver vedrørende fiskeriene. Videre nevnes standardisering av kvalitet, emballasje, vekt og navn på fiskeriprodukter. En ser det slik at den manglende ensartethet på disse områder er en hemning for det frie varebytte mellom landene, noe som igjen skader både produsentene og konsumentene.

Komiteen mener at FAO på enkelte områder er direkte ansvarlig. Organisasjonen skal fremme alt som kan bidra til øket kunnskap om fiskeriene på internasjonal basis, og formidle slike kunnskaper på en hensiktsmessig måte. FAO skal også direkte ta seg av arbeidet med å få i stand samarbeid mellom andre internasjonale organisasjoner, i den utstrekning dette måtte være nødvendig for å sikre størst mulig resultat av havfiskeriene. I de havområder hvor alle nasjoner i samsvar med internasjonal lov har rett til å fiske, er det anslått at det blir tatt over 15 mill. tonn matnyttig fisk årlig. Det er også på det rene at bestanden kan utfiskes så meget at det ikke lenger er lønnsomt å drive. Med mindre det kan komme i stand overenskomst mellom de forskjellige nasjoner om tilstrekkelig beskyttelse av bestanden, vil fiskemengden som nå synes å være så rikelig, nok bli temmelig sparsom. Dette kan inn-

treffe om forholdsvis kort tid. Derfor er det overordentlig viktig at det blir gjort noe på internasjonal basis, slik som antydnet, og dette kan oppnås gjennom FAO.

Der er også deler av verden hvor fiskeriene kan utvikles meget ved i større utstrekning å bruke hensiktsmessig teknikk for å fiske på gamle felter og ved å søke nye felter. Med samme formål må en forbedre vilkårene for fiskens formerelse og vekst. På denne måte er produksjonen på lang sikt utvidet. En har slått inn på nye veier for å utnytte bedre innsjøer og elver. Slike framskritt er kanskje mer av nasjonal enn internasjonal art, men de kan lettes betydelig med utveksling av opplysninger og faglig assistanse gjennom FAO, som også må oppmuntre forskningsarbeidet. På bakgrunn av disse tanker, og de overveielser som mer omfattende behandles i rapporten fra den forberedende tekniske fiskerikomité, er nærværende komité kommet fram til et forslag som gjengis i det følgende.

Med fisk og fiskeprodukter mener en her ethvert produkt fra vannets flora og fauna.

2. Opplysninger om fiskeriene. — Innsamling, bearbeiding, fortolkning av opplysninger om fiskeprodukter.

Innsamlingen av opplysninger om de forskjellige lands fiskerier er meget viktig, og opprettelsen av et system for innsamling og offentliggjøring av fiskerippgaver bør oppmuntres i alle land. Videre bør

alle medlemsnasjoner og alle institusjoner som arbeider med fiskeriene få vite om alle rapporter som blir offentliggjort. Et sammendrag av disse rapporter antas å være verdifulle for dem som arbeider med fiskeriforskning.

I alminnelighet er rapporter om fysiologi- og ernæringsvitenskap tilgjengelige i standardpublikasjoner. Men økonomiske og sosiologiske publikasjoner og de som gjelder teknikken i behandling av fisk, er ikke så godt distribuert. Det er ikke tvil om at folk i administrasjonen og politikere i de enkelte land ville ha stor hjelp av disse publikasjoner dersom de var tilgjengelige i form av sammendrag av det viktigste stoff som gjelder kjennskapet til verdens fiskerier.

Fiskeristatistikken utgjør en så livsviktig del av kunnskapsområdet, at det bør gjøres særlige anstrebninger for å oppmuntre innsamling og offentliggjøring av fiskerioppgaver fra de forskjellige medlemsnasjoner. Slike oppgaver er lette å forstå, dersom de er samlet inn og meddelt videre på en ensartet måte.

FAO bør derfor

- 1) oppmuntre til bytte av fiskeripublikasjoner mellom de forskjellige land,
- 2) forberede utgivelsen av en systematisk katalog over oppgaver som angår fiskeriene, og den må kunne føres å jour etterhvert,
- 3) oppmuntre alle som utgir fiskerirapporter til å trykke sammendrag av dem, slik at forskningen lettere kan dra nytte av dem,

- 4) eventuelt ordne med å offentliggjøre sammen-
drag av nye og viktige bidrag til kjennskapet
til fiskeriene.
 - 5) oppmuntre medlemsnasjonene til innsamling og
publisering av grunnmaterialet vedrørende fiske-
riene,
 - 6) sørge for at der så tidlig som mulig blir publi-
sert en hensiktsmessig navneliste og liste over
synonyme betegnelser for fiskesorter som er av
økonomisk betydning,
 - 7) ordne med en konferanse med det formål å gjen-
nomføre ensartete metoder ved innsamling og
publisering av statistiske data.
3. *Vitenskapelige undersøkelser. — Vitenskapelige, teknologiske, sosiologiske og økonomiske undersøkelser vedrørende fiskerier og fiskeriprodukter.*

A. Biologiske og hydrografiske
undersøkelser.

Undersøkelser som skal bringe på det rene følgende, er av grunnleggende betydning for en solid bedømmelse av fiskerienes råstoffkilder:

- a. fiskesortenes naturhistorie, utbredelse, vandringer og omgivelser,
- b. fiskestammenes størrelse og utstrekning og årlige sesongmessige mengdevariasjoner,
- c. de virkninger et stadig fiske har på mengden,

- d. de beste metoder til å oppnå størst mulig produksjon uten at det blir fare for bestanden i framtiden og
- e. effektive metoder for kunstig forplantning og oppbevaring og kontroll med sykdommer og utryddelse. Metodene og resultatene i disse koordinerte ledd av de biologiske og hydrografiske undersøkelser var begynt å bli ganske nøyaktige og fruktbringende like før krigen. Planene for og omfanget av slike undersøkelser varierte betydelig når en sammenlikner verdens fremste fiskerinasjoner, og enkelte drev ikke undersøkelser i det hele tatt. Ikke i noe land sto omfanget av slike undersøkelser i forhold til råstoffkildenes betydning.

FAO bør derfor

- 8) oppmuntre så godt som mulig til at slike biologiske og hydrografiske undersøkelser, som enten har vært sløyfet eller hemmet, blir tatt opp igjen. Det må videre oppmuntres til å sette i gang slike nye undersøkelser i det omfang som måtte være nødvendig for å holde skritt med virksomheten i selve fisket,
- 9) presisere nødvendigheten av sammenhengende undersøkelser for at en til enhver tid skal kunne vite i hvilken utstrekning råstoffkildene kan danne grunnlaget for stor og sammenhengende produksjon,

- 10) oppmuntre til utveksling av opplysninger om det arbeid som pågår og likeså til samarbeid i forskningen mellom de land som utnytter de samme råstoffkilder.
- 11) søke å oppnå bedre muligheter for forskningen.
- 12) oppmuntre til utveksling av studenter og forskere nasjonene imellom for å skaffe bedre vilkår for vitenskapelig trening, og for å sikre seg at de forskjellige arbeider og de forskjellige forbedringer i forskningsteknikken blir koordinert.

B. Ernæringsforskning og farmakologisk forskning.

Undersøkelse av dette område som tar sikte på å jevnføre og bestemme de forskjellige næringsstoffer i fiskeriproduktene, synes å være temmelig gode når det gjelder protein, fett, mineralinnhold, viktige vitaminer og fordøyeligheten. En stor del av disse opplysninger er tilgjengelige og vitenskapsmenn fortsetter å undersøke alle de spørsmål på dette område etterhvert som den internasjonale kunnskap og teknikk skrider fram. Fisk er en meget god proteinkilde og kilde for mineraler og noen av de viktigste vitaminer, noe som i høy grad kan bidra til den riktige ernæring i mange land. Bedre kunnskap om hvordan fisk kan tilberedes mest tiltalende og smaklig, vil sikkert øke forbruket.

Undersøkelser som er gjort for å utvikle farmakologiske fiskeprodukter er mindre omfattende, forbedringer på dette område bidrar til å gjøre bruken av fiskeriprodukter mer allsidig.

FAO bør derfor:

- 13) oppmuntre til å nyttiggjøre seg helt ut de opplysninger en sitter inne med om fiskeriproduktene ernæringsmessige betydning. Disse opplysninger samt de resultater som fortsatt forskning etterhvert vil oppvise, må nyttes til å gjøre fisk kjent som en utmerket kilde for protein, mineraler og noen av de viktigste vitaminer,
- 14) oppmuntre til utredning som kan øke forbruk av fisk, særlig hvor forbruket nå vesentlig består av kornvarer og kjøtt,
- 15) oppmuntre til utveksling av opplysninger om de mest tilfredsstillende og tiltrekkende måter å tilberede fiskemåltidene på,
- 16) oppmuntre forskningen med hensyn til farmakologiske produkter, slik at fiskeriproduktene kan få en mer allsidig bruk.

C. Teknologiske undersøkelser.

Tidligere er det blitt samlet en hel del teknologiske opplysninger om fiske, produksjon og foredling, inklusive behandling ombord i fartøylene, behandling av fisk for markedsføring i iset tilstand eller frosset, saltet tørket, hermetisert o. s. v., og videre salg fra butikk, lagring og transport av fiskeprodukter. Meget er også gjort når det gjelder produkter som fiskemel og

fiskeolje, og når det gjelder utvikling av mekaniske hjelpemidler for deres tilvirkning. Visstnok gjenstår det meget på dette felt, men en antar at foreliggende kunnskaper på dette område enda ikke er helt utnyttet.

FAO bør derfor:

- 17) gjøre anstrengelser for å sikre at de forbedrede metoder som allerede er eller vil bli funnet, også blir brukt. Dette kan oppnås ved å opprette en eller annen form for utveksling av periodiske rapporter om forskning og viktige patenter. De nyeste opplysninger om vitenskapelig behandling av fiskeriprodukter kan bli tilgjengelige på den måten,
- 18) arrangere periodiske internasjonale konferanser for fiskeriteknologer for å drøfte de problemer som oppstår i de forskjellige land. Dette vil gjøre det mulig for den som arbeider med fiskeriundersøkelser på en bredere basis å bli kjent med problemene som oppstår for forskerne i andre land, og det vil også gjøre det mulig for dem å utveksle ideer som kan bidra til løsnin-gen av slike problemer.

D. Forskningsinstitutter.

De hjelpemidler som foreligger er ikke tilstrekkelige for fiskeriforskning hvis den skal drives så omfattende at fiskerienes råstoffkilder kan nyttes helt ut. Det er nødvendig å ha fullt utviklet forskning for alle områder.

FAO bør derfor:

- 19) I samarbeid med interesserte internasjonale og nasjonale eller private institusjoner oppmuntre til videre utvikling av den forskning som en allerede har, og til opprettelse av nye forsknings-sentra i de viktigste produksjonsområder og i områder hvor fiskeriene kan bli bedre utnyttet. Bl. a. kunne disse institusjoner tjene som sentrum for utarbeiding av systematiske utredninger med sikte på utnytting av fiskeriene, finne fram til nye fiskegrunner og for demonstrasjon av nyere teknikk for selve fisket, foredlingen og markedsføringen av sjøprodukter. De kan også studere de biologiske, hydrografiske, økonomiske og tekniske problemer av spesiell interesse for de områder hvor de ligger, hvor de kunne arbeide sammen med allerede eksisterende fiskeriråd. Arbeidet på undersøkelsesfartøyer ville bli en viktig del av et slikt arbeid.

E. Sosiologiske og økonomiske undersøkelser.

All den stund både fiskerne og de som arbeider på land i mange tilfelle er folk med forholdsvis lav inntekt bør spørsmålet om å hjelpe dem til å bedre sin alminnelige levestandard bli viet større oppmerksomhet. Problemet full sysselsetting er også meget viktig for etterkrigstiden. Der er gjort svært lite arbeid

med å studere fiskeriøkonomi, men løsningen av mange fiskeriproblemer vil måtte avhenge av et bedre kjennskap til fiskerienes økonomi.

FAO bør derfor:

- 20) Samarbeide med de internasjonale institusjoner som behandler arbeids- og helsespørsmål og utdanning, for å oppmuntre arbeidet med utredninger om slike emner som forholdet mellom fiskerimetodene og beskjeftigelsen, forholdet mellom levestandard og folkehelse, og endelig driftsulykker og sykdom og muligheten for bedre utdanning og bedre sosiale tilstander i det hele.
- 21) oppmuntre de viktigste fiskeriland til å gå i gang med fiskeriøkonomiske undersøkelser. Og disse studier skulle omfatte ikke bare produksjon, foredling og distribusjon (inklusive omkostninger, priser og investeringer) men også forbruk. Undersøkelsene skulle omfatte problemer som angår kollektiv omsetning, arbeidsorganisasjon, rekruttering og utveksling av arbeid, sosial sikkerhet, sysselsetting under »lott«system eller faste lønninger, levevilkårene, om inntektene er tilstrekkelige, trygdelover, kredittselskaper og kooperative tiltak.

4. *Undervisning. — Bedre utdanning for fiskeriene og fiskeforedlingen, og spredning av kunnskap om fiskerivitenskap og fiskeripraksis.*

Mulighetene for utdanning av fiskeripersonale i alle ledd av produksjon, foredling og distribusjon

er meget begrenset, og forbedring av utdannelsen på fiskeriene og fiskeforedlingens område er meget viktig for at en skal kunne nytte helt ut fiskerienes råstoffkilder.

FAO bør derfor

- 22) Oppmuntre til opprettelse av fiskeriskoler og høvelige fiskerikurser ved de institusjoner som passer til dette. I mange land vil landbruksskolene kunne tjene som treningssteder for folk som vil spesialisere seg på fiskeriene. Skolene bør også bli samlingsstedet for spesialiserte fiskerikurser og for utbredt arbeid med å spre opplysninger til fiskerne og til de som arbeider på land i alle ledd av produksjon, foredling og distribusjon.

5. *Sikring av naturgrunnlaget m. v. — Bevaring og utvikling av fiskerienes råstoffkilder.*

A. *Bevaring av bestanden.*

Spørsmålet om å bevare fiskebestanden for havfisket er av internasjonal art, men da problemene angående bevaring av bestanden er forskjellige i mange forskjellige områder, anses det ønskelig at et hvert internasjonalt tiltak for å bevare og dirigere blir gjennomført særskilt for hvert enkelt område. Det bør imidlertid være åpen utveksling av ideer og opplysninger mellom slike regional autoriteter med det for øye å få i stand en mere utviklet koordinering.

FAO bør derfor

- 23) stimulere interessen for fiskeriundersøkelser som tar sikte på bevaring av bestanden.
- 24) oppmuntre til internasjonale former for samarbeid og dirigering, med spesiell sikte på en større utnyttelse av fiskerienes råstoffkilder i framtiden.
- 25) med dette for øye samarbeide med internasjonale institusjoner på fiskerienes område.
- 26) klarlegge muligheten for eventuelt å koordinere disse organisasjoners arbeid under FAO's virke.
- 27) innby medlemsnasjoner til å overveie ønskeligheten av å arrangere periodiske konferanser mellom de regionale myndigheter, herunder også allerede opprettede nasjonale og internasjonale råd for havforskning.
- 28) yte all mulig assistanse for å få utarbeidet internasjonale program for felles undersøkelser, og, hvor det enn måtte være nødvendig, for felles reguleringsiltak på regional basis for å bevare fiskerienes råstoffkilder å få i stand en hensiktsmessig kontroll over disse råstoffkilder.

B. Utvikling av fisket.

Om fiskerienes råstoffkilder skal bli fullt nyttiggjort, beror i stor utstrekning på at fiskeriteknikken blir utviklet og best mulig tilpasset de mange forskjellige forhold. Utviklingen kan i høy grad bli påskyndet ved en bedre utveksling av opplysninger.

FAO bør derfor

- 29) oppmuntre til praktiske demonstrasjoner av moderne fiskefarkoster og fiskeredskaper. De institusjoner som blir henvist til i avsnitt D annet sted i anbefalingene, kan bl. a. tjene som samlingssted for disse demonstrasjoner. Fartøyene og utrustningen kan også brukes for å bestemme hvor meget de ikke utnyttete områder kan tenkes å skaffe.
- 30) oppmuntre til full utveksling direkte eller gjennom FAO av opplysninger som angår fremskritt i bruken av farkoster og redskaper.

C. Fiskerøkt.

Den fulle utnyttelse av fiskerienes råstoffkilder avhenger ikke bare av hvordan fiskeriene blir ledet for å oppnå maksimal ytelse på langt sikt og den beste utnyttelse og forbedring av fiskeriteknikken, men det avhenger også av en forbedring av vilkårene for fiskens formerelse og vekst.

FAO bør derfor

- 31) oppmuntre til at det nyttes hensiktsmessig teknikk i fiskerøkt overalt hvor betingelsene for en formerelse av fisk gjør det mulig å gjennomføre slike tiltak.

6. *Bedre foredling og markedsføring. — Forbedring i foredlingen, omsetningen og fordelingen av fiskeriprodukter.*

Det fundamentale problem: Uregelmessigheten i tilførslene bør overveies av alle nasjoner. Mer hensiktsmessige fangstmetoder må tas i bruk, og fram for alt: arbeid med tilpassing av de nye metoder for foredling må fortsette, særlig når disse kan tjene som motvekt mot vekslingene i tilførslene av råstoff. Dette arbeid vil, når det går hånd i hånd med utnytting av forbedringer i transport- og distribusjonsapparatet, bety en jevnere strøm av fiskeriprodukter til forbrukerne, og dette er noe av det viktigste når det gjelder noen utvidelse av betydning i forbruket.

A. Foredling.

Foredling dekker hele området for preservering av fisk, frysing, hermetisering, tørking, salting, røking og fabrikasjon av fiskerienes biprodukter. Som allerede nevnt, er det tilgjengelig et veld av opplysninger angående nyere og mer hensiktsmessige metoder for tilvirking av fiskeriprodukter.

FAO bør derfor

- 32) oppmuntre til samling av disse opplysninger i en hensiktsmessig form, slik at de kan spres blant de forskjellige medlemsregjeringer.
- 33) hvor det er behov for det, oppmuntre medlemsregjeringene mest mulig til å demonstrere for befolkningen nyere foredlingsmetoder og ny teknikk.

Dette kan oppnås på den måten at kvalifiserte eksperter stilles til disposisjon for de land som ber om det. I denne forbindelse bør en ikke overse mulighetene av å bruke de institusjoner som er nevnt i avsnitt D annet sted i anbefalingene.

B. Omsetning og fordeling

Det er en meget stor skilnad mellom fiskeproduktene førstehåndsverdi og detaljpris. Fisk, som er en av de billigste matvarer som leveres fra urproduzentene, blir en av de dyrere matsorter i detaljforretningene. Der har vært anført mange grunner for dette, men det er likevel en kjensgjerning, at det hemmer forbruket. Der har vært gjort noen undersøkelser for å finne årsakene i omsetnings- og fordelingskjeden, men de har ikke ført til noen løsning. Imidlertid bør saken kunne undersøkes nærmere for hvor mulig å sikre produksjonen av sunne standardiserte produkter, standardiserte både med hensyn til kvalitet, emballasje, vekt og betegnelse.

FAO bør derfor

- 34) oppmuntre til utvidelse av disse undersøkelser, slik at en kan få bedre kjennskap til saken og anbefale framgangsmåter som vil gjøre fisk tilgjengelig for forbrukere med lavere inntekter. I denne forbindelse kunne kvalifiserte eksperter bli stillet til disposisjon for de medlemsland som ber om det.

7. *Hensiktsmessig kredittordning. — En politikk som tar sikte på å skaffe hensiktsmessig kreditt for fiskeriene, på nasjonal og internasjonal basis.*

Fiskeriene er i sin alminnelighet underkapitalisert. Tekniske fremskritt skulle imidlertid kunne bringe en langt på vei i retning av å fjerne noen av de risiker som har hemmet kapitalinvestering. Det å fremme tekniske fremskritt, vil være av nasjonal karakter. På den annen side trengs det internasjonale kreditter i de land hvor proteinmangel er et stort nasjonalt savn, for at fiskeriene der kan bli utviklet.

FAO bør derfor

- 35) oppmuntre regjeringene til å gi kreditt for å medvirke til tekniske fremskritt.
- 36) være beredt til å gi sakkyndig assistanse hvor dette er nødvendig og hvor det blir bedt om det.
- 37) utstrekke påtenkte tiltak for jordbruket til også å gjelde fiskeriene når det er blitt mulig å oppnå slike kreditter (§§ 68 og 69 i interimskomiteens første rapport til regjeringen).¹⁾

8. *Internasjonale vareavtaler. — Tilpassing av en internasjonal politikk angående vareavtaler for fiskeriprodukter.*

Vareavtaler kan brukes med hell overfor fiskeriprodukter, særlig når det gjelder preserverte eller andre holdbare varer.

- FAO bør derfor
- 38) undersøke mulighetene for vareavtaler som angår fiskeriene, særlig fordi de fremmer eller hindrer bedre produksjonsorientering og fordi de kan være effektive når det gjelder å skaffe muligheter for å forsyne forbruksmarkeder fra de mest ytedyktige produksjonskilder.
 - 39) undersøke som en integrerende del av sitt program virkningene av tollsranker og andre internasjonale begrensninger av verdenshandelen og likeså virkningene av unormale vekslinger i valutakursene, noe som også hemmer produksjon, fordeling og forbruk av fiskeriprodukter.
 - 40) sende slike opplysninger til regjeringene i produsierende og forbrukende land og til andre interesserte autoriteter.

9. Rådgivende fiskerikomiteé.

Under behandlingen av de mange spørsmål som sannsynligvis vil oppstå, spesielt under det første arbeid med å bygge opp FAO's organisasjon, vil generaldirektøren og hans hjelpere få nytte av å rådsørre en ekspertkomité innen fiskeriene.

FAO bør derfor

- 41) oppnevne en rådgivende fiskerikomiteé.

Dette var innstillingen fra den komiteen som arbeidet på Quebec-møtet i oktober 1945.

Organisasjonen er nå så smått begynt sitt arbeid. Det er nylig innløpet melding til Fiskeridirektoratet om at generaldirektøren har oppnevnt en slik rådgivende komité som anbefales i punkt 41. Fra Norge møter fiskeriutsending Nils Jangaard som for tiden er bosatt i Washington D C, U. S. A., altså der hvor organisasjonen har sine foreløpige kontorer.